

Astăzi, Marți, 17 Februarie, 2026

Sf. Mare Mc. Teodor Tiron; Sf. Mariamna; Sf. împărați Marcian și Pulheria

Iuda 1

¹ Iuda, rob al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacob, celor care sunt chemați, iubiți întru Dumnezeu-Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos:

² Înmulțească-vi-se mila, pacea și iubirea!

³ Iubiților, punându-mi eu toată sânguința în a vă scrie despre mântuirea noastră obștească, m'am văzut nevoit să vă scriu și să vă îndemn ca să vă luptați pentru credința care odată pentru totdeauna le-a fost dată sfinților.

⁴ Căci printre voi s'au strecurat unii oameni mai demult rânduți spre această osândă, nelegiuți care prefac în desfrânare harul Dumnezeului nostru și-L tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Iisus Hristos.

⁵ Vreau dar să vă amintesc vouă, celor ce odată pentru totdeauna le-ați știut pe toate acestea, că Domnul, după ce l-a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, după aceea i-a dat pierzării pe cei

ce n'au crezut.

⁶ Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci și-au părăsit locașul, i-a pus în pază sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata Zilei celei Mari;

⁷ așa cum Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care'n același chip ca ele s'au dat la desfrânare și au umblat după trup nefiresc¹, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic.

⁸ Tot astfel și acești visători: pângăresc trupul, leapădă Stăpânirea și blasfemiază Slăvile².

⁹ Dar Mihail, arhanghelul, când i se împotriva diavolului certându-se cu el pentru trupul lui Moise³, n'a îndrăznit să-i aducă judecată defăimătoare, ci a zis: „Ceartă-te pe tine Domnul!”

¹ Literal: după altă carne = după legea nefirească a cărnii.

² = Slăvile îngerești.

³ Autorul preia o tradiție rabinică, consemnată în cartea apocrifă Înălțarea lui Moise, potrivit căreia diavolul își revendica trupul neînsuflețit al lui Moise sub cuvânt că acesta, de vreme ce omorâse un om, nu merita să fie îngropat.

¹⁰ Aceștia însă blasfemiază tot ceea ce nu cunosc; dar cele pe care ei le cunosc firește⁴, ca dobitoacele necuvântătoare, întru ele-și găsesc pieirea.

Luca 22

³⁹ Și a ieșit și S'a dus ca de obicei la Muntele Măslinilor; și după El s'au dus și ucenicii Săi.

⁴⁰ Și când a sosit în acel loc, le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită”.

⁴¹ Și S'a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, ingenunchind, Se ruga

⁴² zicând: „Părinte, de voiești, depărtează paharul acesta de la Mine... Dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!”
[...]

⁴⁵ Și, ridicându-Se din rugăciune, a venit la ucenici și i-a găsit adormiți de întristare.

⁴⁶ Și le-a zis: „De ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită”.

⁴⁷ Și'n timp ce El încă vorbea, iată o gloată; și'n fruntea ei venea cel care se numea Iuda, unul din cei doisprezece; și s'a apropiat de Iisus

ca să-L sărute.

⁴⁸ Iar Iisus i-a zis: „Iuda, prin sărutare-L vinzi tu pe Fiul Omului?...”.

⁴⁹ Iar cei de lângă El, văzând ce avea să se întâmple, au zis: „Doamne, vom lovi cu sabia?...”.

⁵⁰ Și unul din ei a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă.

⁵¹ Iar Iisus, răspunzând, a zis: „Pân'aici!, mai mult, nu!” Și atîngându-Se de urechea aceuia, l-a vindecat.

⁵² Și a zis Iisus către arhiereii, căpeteniile templului și bătrânii care veniseră asupra-I: „Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și ciomege.

⁵³ În toate zilele eram cu voi în templu și nu v'ați întins mâinile asupra-Mi... Dar acesta este ceasul vostru și stăpânirea întunericului!”

⁵⁴ Și, prinzându-L, L-au dus și L-au împins în casa arhiereului. Iar Petru Îl urma de departe.

⁵⁵ Și, aprinzând ei foc în mijlocul curții și șezând împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

⁵⁶ Și o slujnică, văzându-l cum ședea la foc și cătând asupra-i, a zis: „Și acesta era cu el!”

⁵⁷ Dar el s'a lepădat, zicând: „Femeie, nu-l cunosc!”

⁵⁸ Și peste puțin timp, un altul vă-

⁴ = Prin instinct (nu prin rațiune și nici prin descoperire).

zându-l, i-a zis: „Și tu ești dintre ei!” Petru însă a zis: „Omule, nu sunt!”

⁵⁹ Și după ce a trecut cam un ceas, un altul susținea, zicând: „Negreșit, și acesta a fost cu el, că e galileean”.

⁶⁰ Iar Petru a zis: „Omule, nu știu ce spui!...”. Și îndată, când el încă nu sfârșise vorba, a cântat cocoșul.

⁶¹ Și întorcându-Se Domnul, a privit spre Petru; și Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului, că-i spusese: „Mai înainte de a cânta cocoșul astăzi, tu de trei ori te vei fi lepădat de Mine”.

⁶² Și, ieșind afară, a plâns cu amar.

⁶³ Iar bărbații care-L păzeau pe Iisus Îl batjocoreau și-L băteau

⁶⁴ și, acoperindu-I fața, Îl întrebau, zicând: „Ghicește, care este cel ce te-a lovit?...”.

⁶⁵ Și multe altele spuneau împotriva-I, defăimându-L.

⁶⁶ Și când s’a făcut ziuă s’au adunat bătrânii poporului – arhieriei și cărturarii – și L-au dus în sine-driul lor

⁶⁷ și I-au zis: „Spune-ne nouă dacă ești tu Hristosul”. Și El le-a zis: „Dacă vă voi spune, nu veți crede;

⁶⁸ dar dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde și nici nu Mă veți elibera.

⁶⁹ De acum însă Fiul Omului va șede de-a dreapta puterii lui Dumnezeu”.

⁷⁰ Iar ei cu toții au zis: „Așadar, tu ești Fiul lui Dumnezeu?...”. Și El le-a zis: „Voi o spuneți, că Eu sunt”.

⁷¹ Și ei au zis: „Ce trebuință mai avem de mărturie? că noi înșine din gura lui am auzit-o!”

Luca 23

¹ Și sculându-se toată mulțimea acestora, L-au dus în fața lui Pilat.⁵

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania